

אָזכרו של אירקיס אריה ז"ל

אירקיס

אריה

ז"ל

אכתבים אתוך תיקו של אירקיס אריה ז"ל באזור אהן צחח החייל

א ר י ה מ י ר ק י ס

=====

עוד בזמן שלמד בבית הספר העממי גילה נשיות מיוחדות לשכניקה ופכוונות ולאחר שטיים חוק לפודיו בבית הספר העממי לא שעה להפצרות הזריו להטשין לפודיו בבית ספר תיכוני, אלא בכנס לעבוד כפומן "אגוד" בירושלים כשוליה-פכוונאי ולאחר שהשתלב עם כפכוונאות החל לעבוד כנהג-פכוונאי ב"ועד הלאומי" של כנסת ישראל בירושלים. כאן גילה נשירות ונאמנות לבלי גבול. לאחר השבת משחורה של יוני 1946 ופעצר הפנהיגים בלשרון ואלמים מחברי ה"גנה" ברפיח עם בהובלת אספקת מזון ובגדים לעצורים בלשרון וכוסיח. בשעת שביחת הרעב של פנהיגי הישוב בפסח תש"ו שרם הרכה לשען השוכחים וזכה לפכתב הערכה והוקרה מה"ועד הלאומי" עבור נשירותו לשוכתי הרעב. עם פרוץ הפעוראות, שקדפו לאלחפת הקופסיות, היה לנהג הפשורין הראשון של ה"ועד הלאומי" והשיע את פנהיגיו ובפיוחד את ד"ר א. גיסן (קצבלטון). בפע תמיד בשיירות של ירושלים-ת"א ואף לפקוונות פרוחקים יותר בארץ. תמיד חרף אה נפשו ולא אחת פכן את חייו על פנת להציל כהגים-חכרים מתוך פכוונות שנפצעו בתוך השיירה. תמיד היה פן המתנדבים. כין אה היה זה לפעולת פכצע פיוחדת לחסול פנהיג הכנופיות אפיל גורי בכביש ירושלים-חברון כידם יו' כשבת תש"ח (אז יצא יחד עם עוד חבר כשהם פלוכשים בנגדים ערכיים כדי לחסל את פנהיג הכנופיות אפיל גורי הפכצע לא כוצע היות והאחרון לא עבר בכביש זה כאותו יום) וכין אה היה זה כשהתנדב לצאת יחד עם הפשורין שלו לפנות את הילדים פבית היתומים שבפוצא התחתית, ליד ירושלים בשעה שהתנבלו קרבות הדמים הפפורנפיים על הקפסל הלא רחוק. אותה שעה היה הכרח לפנות את הילדים פבית היתומים והוא התנדב לעשות זאת. תחת אש אויב קטלנית נשא את הילדים על כפיו, הכניסם לפשורין שלו והניאם לפקום פכשחים בירושלים.

אכתבים אתוך תיקו של אירקיס אריה ז"ל באזור אהן צחת החי"ל

רבים הם שעסי הגבורה וההתנדבות של אריה ז"ל שבצע כשנהג את המשוררין הכחול שלו בימי מלחמת הקומפיות. על אחדים מהם חספרו כמה מן האנשים שנזכרו לעיל במעייף יש"י, במיוחד נשיא המדינה מצנכחי, י. בן-צבי, וד"ר אברהם ניסן ציר ישראל בארצות סקנדינביה, שאוץ לבו וקור רוחו של אריה ז"ל הצילם לא אחת מסכנות פרוכות בכניסי הארץ.

את הארץ אהב לא פתוך קרימה ועיון בספרים בלבד אלא פתוך ידיעה ובקיאוח בכניסיה ושביליה. בפיוחד אהב את ערבת הנגב רחבת הידים ואת אילת שבה נפל. לא היה שבייל ולא היתה דרך כהרים ובערבת הנגב שלא הכיר וזמן קצר לפני פותו הדריך סיור של קצינין בצה"ל כדרך החדשה מבאר-שבע לשדום וכסביבתה.

אף את שתי שנות השרות בצבא הסדיר בצה"ל שלא בתפקידיו בחיל הפודיעין כנגב. וגם לאחר שהתנדב לשרות הקבע לא יכול היה להנתק פדרום הארץ שכה אהב.

לאחר שהשתחררו מהשרות הסדיר בצה"ל חזר לעבודתו כנהג-מכונאי כשרות המדינה. אולם לא לאורך ימים. כעבור חדשים מספר התנדב לקורס קצינים כאיש חיל הפלואים. ששניים את בית הספר לקצינים בהצלחה לא נענה להצעה להשאיר כפודיין בבית הספר הזה פאחר ששאף לקנות ידיעות והשכלה נוספות בבתי ספר צבאיים אחרים. הפשן לפודיו בבית ספר לפודיעין של צה"ל ואף כאן שנים בהצלחה קורס לקציני פודיעין. ב-3.7.52 התנדב לשרות בצבא הקבע של צה"ל ופיד בקס לצאת לקורס לפודים נוסף של צנחנים. בתפרוני הקיץ האחרונים של צה"ל התבלש בכשרונו הצבאי עד כי תחנת הסדור השבמית "גלי צה"ל" שדרה אודות חלקו בתפרונים אלה תסבית פיוחד שבו כונה בשם "עורר".

אכתבים אתוך תיקו של מירקיס אריה ז"ל באזור אהן צחת החייל

תמיד זכה להערכה מפי מסקדיו שנבאו לו עתיד נכאי מזהיר עקב
כשרונותיו ובאפנותו הרבה. היה בעל יזמה ודרך בלי בכול. תמיד ידע להתמצא
במצבים קשים וקוד רוחו הציל לא אחת את נוסעי השורין שמתו בהג. היה
חניב, נאמץ וששום בהליכותיו. גדולתו היתה בפשטותו, כיושרו, בנאפנותו
ובצניעות דרכיו ובמותו אכד לשפחתו ולהוריו כן נאמן ולצבא הבנה לישראל
מסקד צעיר מוכשר.

נחמן מירקיס

אכתבים אתוך תיקו של אירקיס אריה ז"ל באזור אהן צחת החייל

עיריית ירושלים
מחלקת החינוך

טלפון 4428 ת.ד. 581
ירושלים

ש' בשבט תשי"ג
25.1.1953

לכבוד
מר י. דקל,
מנהל המחלקה להנצחת החייל,
משרד הבטחון,
הקריה,
תל-אביב,
א.נ.ג.

הנני מאשר קבלת סכתבך מיום 11 לחדש זה והנני רשום להלן
שורות מספר על אריה אירקיס ז"ל, אולי תמצאו בשורות אלו קו או שנים
אשר ישלימו את דמותו של המנוח.

בכבוד רב,
(-)
מ. אשיאש,
מנהל המחלקה

אכתבים אתוך תיקו של אירקיס אריה ז"ל באזור אהן צחח החייל

הברתיך לפני מלחמת השחרור בהיותך בשנה עם עובדי מפעל החלב של בתי"ש, מפעל שהייתי נסע אתו בשששי כפזביר כללי של הועד הלאומי. בהעריכי את סגולותיך, באסנותך ודיקנותך של המנוח הייתי בין החומכים בו בהעברה לעבודתו המסודי הועד הלאומי, והסיע כנרג את חברי הנהלת הועד הלאומי ועובדיו הראשיים במטענותיהן בארץ. תמיד אדיב, נכון לעשות ולעזור, זריז ומסור וכל אלה, קרבותי אל כולם. ונהחגב עליהם.

כרצוני להדגיש ערכך אחת היכולה להרשיך אנלי קו לרמותך המנועה של המנוח. הוא היה אטיף לב ולא ידע פחד. את זאת ראיתי בשעה שאלא את תפקידו אחרי 29 בנובמבר 1947. אז לכש לו הועד הלאומי סכונות משוריינת ואריה נהג בה בדרכים. לא טעם היתה סכונות זו משרה לכורריות שנכלו עליה כמשר ברז ואריה נהג במכונות, עליזות שפוכב על פניו כנהנה מצלילי הכורריות, ולא ירא את הסכנה.

הוא היה פיקירי בחוריינו האסציים והצנועים, נכון למסירות ולקרבה ויכאב הלב שקופחו חייו ללא עת.